

ser, som altsaa gælder for Læderets Vedkommende, skal ogsaa finde Anvendelse paa Læderskotøj.

Endvidere er der i § 2 Bestemmelser om, at ethvert Stykke vegetabilsk garvet Underlæder, der i erhvervsmæssigt Øjemed tilberedes her i Landet til indenlandsk Brug, skal, naar det udleveres fra Garveriet, paa tydelig og holdbar Maade være mærket enten med Garverens registrerede Varemærke eller med hans Firmanavn og Firmaets Hjemsted samt med Ordet: „Dansk“. Ethvert Stykke vegetabilsk garvet Underlæder, der indføres til dansk Toldomraade, skal ved Indklareringen paa tydelig og holdbar Maade være mærket med Importørens Navn og Hjemsted og med Ordet: „Udenlandsk“. Nærmere Forskrifter til Gennemførelsen af Bestemmelserne i denne og foregaaende Paragraf udfærdiges af Ministeren for Industri, Handel og Søfart. Der er fra Ministeriets Side udarbejdet et Udkast til saadanne Bestemmelser, et Udkast, som vil kunne blive forelagt det Udvalg, der antagelig vil blive nedsat vedrørende dette Lovforslag.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Jeg føler mig overbevist om, at hvis disse Bestemmelser gennemføres, vil det blive til Gavn baade for Forbrugerne og for Produktionen, idet man værner Forbrugerne mod at købe disse slette Varer, der, selv om de sælges til billig Pris, i Virkeligheden er alt for dyre i Forhold til Kvaliteten, samtidig med at det vil styrke den indenlandske Produktion.

Jeg skal endelig fremsætte et Forslag, der ogsaa blev fremsat sidste Aar, men ikke naaede at blive gennemført, *Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden*. Dette Forslag er først forelagt som privat Lovforslag i dette høje Ting fra mit Partis Side. Senere er det i sidste Samling forelagt som Regeringsforslag, men naaede ikke at blive gennemført. Lovforslaget fremtræder i samme Skikkelse som i sidste Rigsdagssamling, og jeg kan derfor henvise til de Udtalelser, der tidligere er fremsat om det, og skal paa det varmeste anbefale det til Vedtagelse i dette høje Ting.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til Indenrigsministeren, for at han

kan fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg ønsker for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. Marts 1924 om kommunale Valg*. Der blev i Rigsdagssamlingen 1926—27 ved privat Initiativ i Landstinget indbragt Forslag til Lov om Ændring i den kommunale Valglov. Hensigten med dette Forslag var i væsentlig Grad at skærpe de gældende Bestemmelser om Skatteydelse som Betingelse for kommunal Valgret samt at ophæve de i den kommunale Valglovs § 7 indeholdte Regler om Kommunalbestyrelsernes Ret til Eftergivelse af paalignet Skat. Forslaget blev henvist til et Udvalg, og under Behandlingen der fremsatte jeg et Ændringsforslag, som fandt Tilslutning hos et Flertal og gennemførtes i det høje Landsting, og det Lovforslag, jeg nu har den Ære at fremsætte for det høje Folketing, dækker i det væsentlige den Udformning, der blev Resultatet af Landstingsbehandlingen.

Forslaget gaar ud paa i § 1 at fastslaa, at det ikke længere skal være tilstrækkeligt som Vilkaar for Ret til at forblive paa den kommunale Valgliste, at man har betalt den til Udpantning forfaldne direkte Skat i det Kalenderaar, som gaar forud for det Kvartal, i hvilket Valget foregaar, men at det kræves, at man, som hidtil, ved den endelige Berigtigelse af Valglisterne skal være Skatteyder til Kommunen og i det Skatteaar, hvori Valget foregaar, samt i det umiddelbart foregaaende Skatteaar have svaret sin til Inddrivelse ved Udpantning forfaldne direkte Skat til Kommunen.

Dernæst har Landstinget ikke ment at kunne gaa saa vidt, som det i det privat indbragte Lovforslag var foreslaaet, fuldstændig at ophæve den Skatteeftergivelsesret, som i § 7 i Lov om kommunale Valg er givet Kommunen. Jeg tror nu heller ikke, det var just Forslagsstillerens Hensigt at kræve ubetinget Bortfald af denne Ret, thi Forslagsstilleren fremhævede, at denne Ret for Kommunalbestyrelserne havde faaet en ganske fejlagtig Plads, at den burde gives i den kommunale Skattelovgivning og ikke i den kommunale Valglov, og deri havde Forslagsstilleren jo ganske Ret. Men jeg tror, at man, hvad denne Ret angaar i For-